

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

2. De requisitis ad Vsucapionem; & primò de Possessione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

Hinc usucapione inchoari *l. Iusto 44. §. fin. D. De usucap. coepum esse, l. Capiam 4. D. eod. durate & perseverare, l. Et à quo 21. Et Non solam 37. §. 6. eod. interpellari, interrumpi, cessare, d. l. 32. §. 4. l. 3. §. 1. Et l. 5. D. prodonato. Item dicimus quem implere usucapionem, *d. l. 44. §. eum qui*: quod sanè dici non posset, si nomine usucapionis acquisitionem dominii, quæ momento contingit, designare velimus.*

Secundò intelligi definitio potest formaliter, seu accipi pro ipsa formali & actuali dominii acquisitione: quo pacto sumitur Donatio, *l. Iustine, De donat. illis verbis, Est & aliud genus acquisitionis Donatio*: nam indubitatum est, donationem ibi capi pro modo acquirendi dominium. Atque ita non ipsa acquisitio dominii est effectus usucapionis ac præscriptionis, sed dominium acquisitum: sicut donationis effectus non est acquisitio dominii, sed dominium acquisitum seu translatum. Hinc dicimus, neminem videri rem usucepisse, nisi dominium acquisiverit Adjectio igitur domini ponitur loco generis definiti, tanquam latius patens: quandoquidem & donatio & traditio & usurpatio rectè dicatur adjectio seu adeptio sive acquisitio dominii. Nam per adjectionem dominii definiit Usucapionem Modest. in *d. l. 3. per adeptionem Ulpian in Fragmentis tit. 19. Et notandum, usucapionem non minus rectè dici adjectionem seu modum acquirendi dominium, quam adeptionem seu modum adipiscendi dominium: adjectionem quidem, non quia dominium juris gentium, quod olim tantum per traditionem acquirebatur, adiciat dominio juris civilis, ut quidam existimant: sed quia possessioni civili, quam usucapiens habet, adijcit etiam dominium: adeptionem verò, quatenus illa mediante usucapiens dominium adipiscitur: sibi que acquirit.*

Non obstat dictæ definitioni, quod in ea non fiat mentio tituli & bonæ fidei: quæ tamen adeo necessaria sunt ad usucapionem, ut sine illis non procedat: quia illa ad usucapionem requisita, satis intelliguntur & comprehenduntur in eo quod dicitur, *per continuationem possessionis temporis lege, definiti*: nam illis verbis satis indicatur agi de tali possessione, quæ bona fide & titulo subnixæ sit, aliæque contineat, quæ ad acquisitionem dominii requiruntur.

§. II.

De requisitis ad Usucapionem; & primò De Possessione.

1. Sine possessione eaque continuata non contingit Usucapionem.
2. Quo modo interrumpatur.
3. Præscriptio alia odiosa, alia mixta, alia favorabilis.

1. **A**D Usucapionem: & Præscriptionem primò requiritur possessio vel quasi possessio, sine qua ista contingere non potest. *Sine possessione 25. D. De usucapion. c. Causam qua cap. Cum olim. 18. hoc tit. & quidem necellum est, ut præcibens sibi, non alteri, possideat, c. Si diligenti 17. hoc tit. sive per se, sive per alium, l. Si quis in princ. D. eod. ad eod. ut tantum præscriptum, quantum possessum dicatur, & non amplius.*

Debet autem possessio ista seu quasi possessio esse continua, *l. 3. Et l. Nunquam 31. §. 1. D. eod. Id est, non debet ante tempus, adiect. qua agitur, præscriptionem seu usucapionem a lege definitum, ullo momento esse interrupta. c. Illud. 8. c. Auditu 15. b. l. Naturaliter 5. D. eod.*
2. Nam si interrupta fuerit sive per possessionis ablationem, quæ dicitur naturalis interruptio, *d. l. Naturaliter*, sive per litis motionem seu contestationem, quæ dicitur civilis interruptio, *l. Nemo Cod. De acquir. possess. l. Mora 26. Cod. De rei vindicat.* sive etiam per citationem, usucapio ad effectum perducitur nequit, *d. l. nemo Et alius. Cod. De acquir. possess.*

3. Solent tamen distinguere inter præscriptionem odiosam, mixtam, & favorabilem: quod odiosa seu 30. vel 40. annorum solâ citatione, legitime facta, interrumpatur, *Gaill. l. Observ. 45 n. 20. Glos. fin. in cap. Cuiuslibet De officio delegati in 6. Panormit. in c. penult. num. 2. sup. De foro compet.* quia procedit ex negligentia non contradicentis: quod mixta, id est 10. vel 20. annorum, non citatione, sed litis contestatione interrumpatur, *d. l. Mora Cod. de rei vindicat.* quia eum partim sit favorabilis, respectu scilicet præscriptantis, partim odiosa, ob negligentiam non repetentis rem suam, media via eligitur, quod denique favorabilis, id est triennalis, quæ cum titulo & bona fide obrinet in rebus mobilibus, neque citatione neque litis contestatione interrumpatur; sed

sententia definitiva opus sit : quia huiusmodi præscriptio in favorem præscribentis introdu-
ta sit, l. Si post acceptum D. De rei vindicta. l. 2.
§. 1. D. De usucap. pro emptore: latius Gaill. d. loco
n. 31.

Illud quoq; hic specialiter statutum est, ut an-
terioris iusti possessionis possessio cum sequentis
possessoris possessione continuetur, & in trien-
nium decennium, vicennium, tricennium con-
numeretur, l. nona circa finem Cod. De usucap.
transformanda.

§. III.

De bona fide.

1. Bona fides quid sit ?
2. Iuris error ad bonam fidem non sufficit.
3. Nisi sit ius dubium.
4. De dubitante, an & quatenus sit bona fides.
5. De possessore iustum & coloratum titulum ha-
bente.

Secundò requiritur bona fides, Mala fidei.
Possessor de R. l. in 6. c. fin. h. t. id est credulitas
qua quis prudenter credit & sibi persuadet rem
esse suam aut saltem ignorat esse alienam : ut si
putet eum, à quo accepit, fuisse dominum cum
non esset, aut saltem ius transferendi habuisse l.
Bona fidei D. de verb. significat. nam malæ fidei
possessor non præscribit, d. c. Mala fidei & d. c. fin.
l. Si aliena D. eod.

2. Dixi, prudenter ; quia si ex ignorantia
crassa vel inordinata cupiditate procedat per-
suasio illa, non erit bona fides. Et hinc iuris
clari error, veluti si quis rem contractu usu-
tatio, quem putabat esse iustum, sibi compa-
raverit, aut vellet vel equum à Religioso ac-
ceperit, nesciens Religiosum donare non posse
tamquam improbabilis, possessoribus ad bo-
nam fidem non sufficit, l. Iuris & l. Error D. De
iuri & facti ignorantia, d. l. Nunquam in prin. li-
cet talis ignorantia seu error inculpatus sufficiat
ad præscribendos fructus, ex ipsa percipere,
Covar. 3. Var. resol. c. 3. n. 8. Navar. lib. 1. Consil.
61. De officio Iudicis, l. Sed etsi §. scire D. De petit.
hæredit. quia error circa fructus videtur esse
error facti: existimat enim possessor, sed illos
percipere ex re sua. Iam autem ignorantia facti
ad præscriptionem prodest, d. l. Iuris & d. l. Er-
ror.

3. Dixi, iuris clari ignorantiam non produ-
cere ; quia aliud dicendum de ignorantia iuris
valde dubii, vel etiam verè dubii, Navar. d. loco
quia quando ius est verè dubium, id de quo
utrimque multorum sunt sententiæ, licet in
praxi utramlibet sequi sententiam, pertinet ac
si clarum ius esset, Lessius 2. De lastit. cap. 6. De-
sputat. 5. n. 16.

4. Quòd si verò dubitet quis, an res sit sua, non
erit bonæ fidei. ad inchoandam possessionem,
quam diu manet dubitatio, Covar. ad Reg. Pos-
sessor. 2. p. §. 7. n. 3. & seq. quia ut quis rem, quam
antea non habebat, sibi vindicare & usurpare
incipiat, requiritur, ut determinatè iudicet
eam vel nullius esse, & ita fieri suam per occu-
pationem, vel certè esse suam, licet id antea non
adverterit. Censetur tamen talis habere bo-
nam fidem, sufficientem ad continuandam pos-
sessionem, bona fide occupatam. Probatur ex can.
Si virgo xxxiv. q. 1. ubi dicitur, in iure prædiorum
sam diu quemque possessorem bona fidei dici,
quam diu se possidere ignorat alienum : & ex d. l. fin.
h. t. ubi dicitur, oportere, ut qui præscribit, in nulla
temporis parte rei habeat conscientiam aliena. Et
enim dubius non est sibi conscius rei alienæ &
ignorat se possidere alienum ; atque in dubio
melior est conditio possidentis, quam non possi-
dentis. Videatur Covar. d. loc. §. 7. Lessius d. cap.
6. Dubitat. 3. & 4. ubi tradit, quod dubitans,
num res sit sua & simul dubitans, an
liceat eam sibi retinere, & tamen retinens rem,
mala fide continuet possessionem, nec ei currit
præscriptio, l. Si fur. D. De usucap.

5. In possessore autem, titulum iustum &
coloratum habente, videtur in dubio rectius
præsumi bona fides, arg. l. Verius D. De probat.
nisi forte à rei domino, ne emeret, admonitus,
emerit nihilominus, l. Si fundum Cod. de rei vin-
dicat. vel alias contra legum interdicta merca-
tus fuerit.

§. IV.

Quo tempore bona fides requira-
tur.

1. Mala fides superveniens iure civili non inter-
rumpit usucapionem.
2. Hæres proinde mala fidei succedens defuncto re-
hæd præscribit eo iure.

80

3. Simd